

Undervejs i rådets arbejde fik vi desværre en ny regering, som for det første ikke anede noget om rådets arbejde, og som efterfølgende valgte at se stort på eksperternes arbejde, idet man på tværs af sædvanlig respekt forhøjede strafferammerne i en lang række bestemmelser og bare gav rådet besked på, at nu skulle arbejdet fortsætte på det grundlag. Uanstændigt er vist ikke for skrap et ord.

Nu er jeg godt klar over, at regeringen helt principielt er imod at benytte sig af de mennesker, der ved noget om tingene, men ikke desto mindre må man da lige gøre opmærksom på, at der er tale om nogle ret centrale personer i det danske retsvæsen, som f.eks. højesteretspræsidenten og Rigsadvokaten m.fl. Det er altså ikke almindelige smagsdommere.

Kl. 20.10

Karakteristisk for forslaget er, at man dels har botaniseret i Straffelovrådets forslag, dels er kommet med forslag, som er helt ved siden af al fornuft, men som har ét mål, nemlig at vise, at regeringen er parat til at bure mange mennesker inde i lang tid.

Et eksempel er forslaget om vold mod tjenestemænd, hvor man – i stedet for at hæve straffen, som i dag er 6 år, hvad Straffelovrådets netop ikke har foreslået – jo kunne kombinere det tiltag med en henvisning til voldsbestemmelserne.

Så er der forslag om gentagelsesvirkning. Tænk, at en mand har været straffri i 9 år, 11 måneder og 14 dage. Det må da siges at være godt klaret, men nej. Hans tidligere kriminalitet skal have indvirkning på den nu begåede handling.

På tilsvarende måde kan man godt beskrive forslag om gentagelsesvirkninger for handlinger begået før det fyldte 18. år. Det er et symbolsk slag i luften, som ingen betydning får, men det ser godt ud for en højrenational regering.

Målet med Straffelovrådets samlede gennemgang var at få en straffelov, der hang sammen og var logisk. Det virker ikke, som om det er ministerens hensigt.

Men SF vil være aktiv i udvalgsarbejdet. Vi vil stille ændringsforslag, således at Straffelovrådets oprindelige intentioner med den nu foreslåede ændring af straffeloven vil blive fremsat som ændringsforslag, og så kan vi jo undervejs få os en konkret diskussion om, hvordan vores straffelov skal se ud.

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, det er jo et stort lovforslag, vi har til behandling her på basis af en meget, meget voluminøs betænkning, men det har alligevel været spændende at sætte sig ind i området, og jeg er da lidt ked at, at regeringspartierne kun lader sig repræsentere af en ordfører i dag, som ikke engang er særlig begejstret for at blive spurgt om ting til korte bemærkninger. Men det må vi tage med, og det skal i hvert fald ikke afskrække Det Radikale Venstre fra at sige sin mening om det her fremlagte lovforslag.

Først vil jeg gerne sige lidt om Straffelovrådets arbejdsvilkår. Straffelovrådet er jo nedsat i 1960 og er altså et permanent råd og har så haft forskellige opgaver. I 1999 fik de af den tidligere regering til opgave at udarbejde en samlet gennemgang af straffeloven, så man fik en logisk og balanceret måde at idømme straffe på, så man fik en fornemmelse af, at tingene hang sammen, og der var den fornemmelse, at legemsangreb blev straffet hårdere end forbrydelser mod formuegoder.

Men efter regeringsskiftet i 2001 fremsatte den nye regering meget hurtigt nogle forslag til straffeskærpelser og meddelte derpå Straffelovrådet, at uanset hvad Straffelovrådet kom frem med, så vedtog regeringen nu disse straffeskærpelser, og de burde så også indarbejde dem i deres betænkning. Endvidere fik de besked på at skynde sig og blive færdige inden for et halvt år.

Det kunne Straffelovrådet naturligvis ikke. Og når man læser betænkningen, kan man se, at der utallige gange står, at hvis vi havde haft mere tid, så ville vi gerne have omdefineret nogle af forbrydelserne, hvis vi havde haft mere tid, ville vi kunne komme med et gennemarbejdet forslag om disse forskellige detaljer.

Resultatet er, at de mange gode intentioner og de utvivlsomt gode kræfter, der har siddet i Straffelovrådet, må have følt sig temmelig meget til nar, fordi Folketinget indimellem jo vedtager ting fuldstændig hen over hovedet på eksperterne, de er jo måske også bare smagsdommere, der lader sig hylle i vanetænkning, hvad ved jeg. Men i hvert fald er de gode intentioner ikke kommet frem på en måde, så man kan sige, at nu ligger der et vældig godt forslag til en moderniseret straffelov.

Selv det gode, der er i Straffelovrådets betænkning, på de dårlige vilkår de har arbejdet, genfindes altså ikke i regeringens lovforslag nr. L 99. Man har plukket nogle ting, som man gerne vil have strammet. Dem har man foreslået.